



<b>ÚŘAD RADY</b>		1
pro rozhlasové a televizní vysílání		
DOŠLO DNE	<b>13 -08- 2008</b>	
Počet listů:	9	
Číslo jednací:	5209	

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: CET 21 spol. s r.o. se sídlem Praha 5, Kříženeckého nám. 1078/5, IČ: 45800456, proti žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.ledna 2008, sp. zn. 2007/755/foI/CET,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada“ nebo „žalovaná“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž mu Rada udělila pokutu ve výši 150.000,- Kč pro porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen „zákon č. 231/2001 Sb.“), neboť odvysíláním pořadu Kriminálka Las Vegas dne 17.5.2007 od 21:20 hod. na programu Nova se dopustil porušení povinnosti nezařazovat do vysílání v době od 6:00 do 22:00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí Rada nejprve konstatovala, že dne 11. září 2007 zahájila s účastníkem správní řízení z moci úřední pro možné porušení povinnosti stanovené § 32 odst. 1 písmo g) zákona č. 231/2001 Sb. zařazením pořadu Kriminálka Las Vegas do vysílání programu Nova dne 17. května 2007 ve 21 :20 hodin. Americký cyklus Kriminálka Las Vegas je vysílán na programu Nova pravidelně ve čtvrtek přibližně od 21 :20 hod. Aktuální informace o sledovanosti v ČR uvádí, že cyklus sleduje pravidelně milión diváků. Úspěch cyklu zaručuje odpoutání se od běžného standartu „přemýšlivého detektiva“ -

cyklus vsadil na skupinu vyšetřovatelů, kteří ovládají a využívají při své práci nejmodernější vědecké metody kriminalistiky. Tým vyšetřuje vždy paralelně dva různé případy. Analyzovaný díl byl odvysílán ve čtvrtek 17. května 2007, přesný vysílací čas byl 21:25:49 do 22:15:29 hod. Na základě vlastního záznamu Rady byl posuzován díl cyklu Kriminálka Las Vegas, který měl podtitul Hadi.

Poté žalovaná uvedla prvky, resp. části pořadu, které dle jejího uvážení mohou ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Jedná se o následující části pořadu: 00:45-01 :05 Záběr lidí na chodníku, záběr na zavážení zboží do krámu, záběr auta s chlapcem najíždějící~ k další schránce. Po zastavení auta chlapec vystupuje z korby, bere svázaný balík novin a směřuje ke schránce, na kterou pokládá noviny. Vhozením známky se snaží schránku otevřít. Otevírá (01 :01). Ve schránce leží uříznutá hlava. V této chvíli není možné konstatovat, zda jde o muže nebo ženu. Prostřih na chlapce z pohledu řidiče a v dalším záběru se vracíme na hlavu ve schránce.

Fleš fotoaparátu ukončí pohled do schránky vybělením záběru.

Celá záběrová scéna od otevření schránky s uříznutou hlavou měří 4 vteřiny (01 :05).

01:06-01:25 Sledujeme rutinní aktivitu kriminální skupiny při odmontování schránky, fotografování místa nálezu přes první výslech chlapce až po záběr do interiéru kriminalistické laboratoře patologa.

01 :26-a dále Celkový záběr do interiéru patologie. Doktor jde s nalezenou hlavou proti kameře. Přiblíží se prolutím do dalšího záběru, ve kterém před nás položí hlavu na pitevní stůl (01 :31). Následuje prostřih na navlékání rukavic, kde další člen skupiny kriminalistů zkoumá noviny, na kterých ve schránce ležela hlava (01 :36). Fleš (01 :37). Detail hlavy na misce patologova stolku. Patolog začíná zkoumat systematicky jednotlivosti hlavy. (01 :42) Vyjmutí novin a zkoumání schránky přenesené do laboratoře.

(01:45) Patologa a kriminalistu sledujeme při zkoumání hlavy. Hlava v detailních záběrech je podrobována obvyklému profesionálnímu ohledání. Při této činnosti mu asistuje kriminální fotografka, která záblesky fotoblesku dynamizuje celou sekvenci. Záběr graduje v detailech, kdy patolog vyjímá pinzetou z úst hlavy malého hada. Detailní záběr protipohledu na fotografku dokládá její nechuť toto objevování sledovat. Had držený pinzetou v blízkém záběru.

02:15-02:45 Následující stříhová obrazová sekvence poslouží jako podklad pro titulky obrazové i zvukové. Je to montáž klipového charakteru. Záběry nemají logickou návaznost ve skladbě. Záběr v klipové sekvenci přinese ve zvuku název tohoto dílu – Hadi.

Obrazové záběry v čase 02:46-03:52 min. mají v synchronním dialogu tento text:

Patolog: "Žena něco přes 30, hispánského původu, hladina draslíku v nitrooční tekutině byla 11,74. Takže postmorte interval 6 hodin."

Fotografka: "Čas úmrtí tedy zhruba v jednu v noci." Patolog: "Ano."

Fotografka: "Příčina?"

Patolog: "Z toho, co tu mám toho moc nepoznám. Minimální dilatace pupel naznačuje, že k dekapitaci došlo postmorte. Na hlavě jsou obsaženy folikuly bez vlasů, to že nejsou zanícené také ukazuje na čas po smrti."

Fotografka: "Vyrvané s chomáči?"

Patolog: "Něco takového vyžaduje hodně času a zaujetí."

Fotografka: "A hodně nenávisti. Obočí měla vyholené a namalované tužkou. Takhle to nosívají Jihoameričanky na Osmadvacáté ulici. Mohla být z gangu nebo s gangsterem chodit."

Patolog: "Každopádně aspoň dobře pečovala o své zuby."

Fotografka: "9 000 - sociální pojištění?"

Patolog: "Zubaři obvykle na snímatelny můstek dávají něco jako identifikaci. Taková poznávací značka." (03:52)

Rada dospěla k závěru, že výše uvedené záběry mohou působit na psychiku nezletilého

diváka šokujícím a traumatizujícím dojmem. Zobrazením důsledků činnosti násilného charakteru, se jedná o vizuálně expresivní (výrazové, působivé) záběry, které mohou na psychice dítěte zanechat negativní stopy, a proto se rozhodla zahájit správního řízení z moci úřední pro možné porušení § 32 odst. 1 písmo g) zákona č. 231/2001 Sb.

Doručením „Oznámení o zahájení správního řízení“ bylo dne 27.9.2007 zahájeno správní řízení. Následně Rada zrekapitulovala obsah písemného vyjádření účastníka řízení ze dne 19. 10. 2007, který učinil nesporným, že dne 17.května 2007 odvysílal pořad „Kriminálka Las Vegas“ a poté poukázal na rozpornost v oznámení Rady, kde je uvedeno, že začátek pořadu byl od 21.20 hod. a o několik řádek níže pak cca o 5 minut později. K tvrzení Rady v oznámení, že „uříznutí hlavy představuje zvrácený způsob vykonání vraždy a může mít na psychiku jedince otupující vliv, zejména při pravidelném přísunu podobných pořadů, přibližujících extrémní svět těžkého zločinu“ namítl účastník, že takovéto hodnocení Rady není dostatečně podloženo. V pořadu "uříznutí hlavy" nebylo odvysíláno. Šlo o velmi krátké záběry, navíc byly zařazeny do vysílání již kolem 21.30 hodin. V úvahu při nasazení pořadu bylo vzato i televizní vysílání na Slovensku, kde pořad byl nasazován do vysílání v době od 6,00 do 22,00 hodinou. Informace o čase vysílání v ostatních zemích jsou známy Radě z její úřední činnosti, popř. jsou veřejně dostupné. Při nasazování předmětného pořadu do vysílání bylo vzato v úvahu i věkové doporučení z mezinárodní databáze filmů a seriálů, zejména pak ze zemí životním stylem blízkým divákům v České republice, a to konkrétně Maďarsko 16 let, Německo 12 resp. 16 let. Je rovněž zjevné, že předmětné pořady byly vydány i na DVD a jsou k dispozici ve videopůjčovnách. Posláním předmětného pořadu je mj. ukázat na práci kriminalistů, kteří se zabývají každým detailem, aby našli vraha, pořad neobsahuje brutální scény, ani násilí, ale pro dokreslení situace je zobrazena "hlava".

V části II. rozhodnutí Rada konstatovala, že má za prokázáno, že k odvysílání předmětného pořadu na programu Nova došlo dne 17.května 2007. a rovněž má za nesporné, že scény, které označila za způsobitelné ohrozit fyzický, psychický nebo morální vývoj dětí jsou v pořadu obsaženy.

S námitkami a návrhy účastníka řízení se vypořádala Rada následovně:

- k rozpornosti v oznámení Rady, kde je uvedeno, že začátek pořadu byl od 21.20 hod. a o několik řádek níže pak cca o 5 minut později, že čas 21.20 hod. je čas oficiálně uváděný v periodikách a jinde, kdežto čas 21:25:49, který je uváděn dále v rozhodnutí o zahájení správního řízení, je reálný vysílací čas pořadu. Rada tuto námitku zhodnotila jako nadbytečnou, protože je oběma stranám jasné, o který pořad se ve správní řízení jedná;
- k námitce týkající se „uříznutí hlavy“ a jejího hodnocení, že Rada zjistila výskyt uříznuté hlavy v pořadu ze záznamu vysílání provozovatele. Pokud provozovatel tvrdí, že odvysílání "uříznutí hlavy" nebylo odvysíláno, má Rada za to, že samotný traumatizující zážitek dítěte je ze spatření uříznuté hlavy, samotný akt nemusí být odvysílán. Dítětem může otřást jenom samotný záběr ze světa poznamenaného těžkým zločinem;
- k námitce, že šlo o velmi krátké záběry, které byly zařazeny do vysílání již kolem 21.30 hodin, že záběry uříznuté hlavy jsou relativně dlouhé a jejich zařazení kolem 21 :30 hodin je v rozporu se zákonem, který zakazuje vysílat pořady, které by mohli ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých od 6:00 do 22:00 hodin;
- k námitce týkající se vysílání v jiných státech, že příslušné orgány dozoru se řídí místním, od českého odlišným právním řádem, proto tento argument považuje Rada za nadbytečný;
- k námitce, že pořad neobsahuje brutální scény, ani násilí, ale pro dokreslení situace je zobrazena "hlava", že pořad sice neobsahuje brutální scény, avšak zobrazování nevhodných „předmětů“, jako je třeba uříznutá hlava, může mít negativní vliv na subjektivní vnímání tohoto pořadu různými dětmi a různými mladistvými. Vnímání světa těžkého zločinu může být odlišné a nemusí být nutně u všech s ohledem na jejich vývoj či rodinné prostředí negativní. Je zde však dána možnost (zákon výslovně používá slovní spojení "by mohly

ohrožit") takovým pořadem ohrožit fyzický, psychický nebo mravní vývoj děti a mladistvých. V části III. rozhodnutí uvedla Rada své hodnocení, zda pořad Kriminálka Las Vegas vysílaný dne 17. května 2007 od 21 :20 hodin na programu Nova mohl ohrožit psychický, fyzický nebo mravní vývoj dětí či mladistvých a to pod písmenem a)

Rada konstatovala, že provedla důkaz obrazově zvukovým záznamem a shodla se, že pořad obsahuje vizuálně expresivní (výrazové, působivé) scény, které vtíravě zobrazují svět těžkého zločinu a na dětského diváka mohou působit děsivě, vyvolávajíc v něm pocit strachu, popř. při přísunu obrazů s podobnou tematikou ho citově otupit. Následně označila za problémové části pořadu následující:

00:45-01 :05 Ve schránce leží uříznutá hlava. V této chvíli není možné konstatovat, zda jde o muže nebo ženu.

Celá záběrová scéna od otevření schránky s uříznutou hlavou měří 4 vteřiny (01 :05).

01 :26-a dále Celkový záběr do interiéru patologie. Doktor jde s nalezenou hlavou proti kameře. Přiblíží se prolutím do dalšího záběru, ve kterém před nás položí hlavu na pitevní stůl (01 :31). Následuje prostřih na navlékání rukavic, kde další člen skupiny kriminalistů zkoumá noviny, na kterých ve schránce ležela hlava (01 :36). Fleš (01 :37). Detail hlavy na misce patologova stolku. Patolog začíná zkoumat systematicky jednotlivosti hlavy. (01 :42) vyjmutí novin a zkoumání schránky přenesené do laboratoře.

(01:45) Patologa a kriminalistu sledujeme při zkoumání hlavy. Hlava v detailních záběrech je podrobována obvyklému profesionálnímu ohledání. Při této činnosti mu asistuje kriminální fotografka, která záblesky fotoblesku dynamizuje celou sekvenci. Záběr graduje v detailech, kdy patolog vyjímá pinzetou z úst hlavy malého hada. Detailní záběr protipohledu na fotografku dokládá její nechuť toto objeňování sledovat. Had držení pinzetou v blízkém záběru.

02: 15-02:45 Následující střihová obrazová sekvence poslouží jako podklad pro titulky obrazové i zvukové. Je to montáž klipového charakteru. Záběry nemají logickou návaznost ve skladbě. Záběr v klipové sekvenci přinese ve zvuku název tohoto dílu - Hadi.

Obrazové záběry v čase 02:46-03:52 min. mají v syn'chronním dialogu tento text:

Patolog: "Žena něco přes 30, hispánského původu, hladina draslíku v nitrooční tekutině byla 11,74. Takže postmorte interval 6 hodin."

Fotografka: "Čas úmrtí tedy zhruba v jednu v noci."

Patolog: "Ano." Fotografka: "PříčinaT"

Patolog: "Z toho, co tu mám toho moc nepoznám. Minimální dilatace pupel naznačuje, že k dekapitaci došlo postmorte. Na hlavě jsou obsaženy folikuly bez vlasů, to že nejsou zanícené také ukazuje na čas po smrti." Fotografka: "Vyrvané s chomáči?"

Patolog: "Něco takového vyžaduje hodně času a zaujetí."

Fotografka: "A hodně nenávisť. Obočí měla vyholené a namalované tuškou. Takhle to nosívaly Jihoameričanky na Osmadvacáté ulici. Mohla být z gangu nebo s gangsterem chodit."

Patolog: "Každopádně aspoň dobře pečovala o své zuby."

Fotografka: "9 000 - sociální pojištění?"

Patolog: "Zubaři obvykle na snímatelný můstek dávají něco jako identifikaci. Taková poznávací značka." (03:52)

pod písmenem b)

Rada uvedla, že tyto záběry Rada zhodnotila jako expresivní až naturalistické a blíže uvedla, že se shodla, že výše popsané scény by mohly zejména děti psychicky traumatizovat anebo přispívat ke snížení prahu jejich citlivosti při vnímání světa zločinu.

pod písmenem c)

Rada definovala pro zřetelnost své právní úvahy pojmy, jichž zákon č. 231/2001 Sb. ve vztahu ke správnímu řízení užívá a to tak, že definovala pojem „děti a mladiství“ ve smyslu



ust. § 32 písm. g zákona č. 231/2001 Sb. a dále uvedla, že je toho názoru, že není nutno polemizovat nad obsahem slova „vývoj“, či pojmu „fyzický nebo-li tělesný“ a pojmu „psychický nebo-li duševní“, neboť se jedná o pojmy obecně známé. K pojmu „morální“ uvedla Rada, že vychází z morálky, tedy chování z hlediska etických hodnot, morální chápe jako jako soubor pravidel morálky, jimiž se řídí jednání lidí v určité společnosti. Za „možné ohrožení“ shledává Rada možnou odchylku z normálního (obvyklého, běžného, průměrného) vývoje jedince v důsledku shlednutí pořadu v televizním vysílání, ke kterému ale fakticky nemusí dojít.

Rada má za to, že je její povinností dohlížet, aby konkrétním pořadem nebo upoutávkou nemohla být způsobena odchylka od jedinečného vývoje osobnosti dítěte, a to jednotlivě nebo současně ve všech součástech jeho vývoje, tedy (bud' jenom) tělesné, (a/nebo jenom) duševní, jakož (také současně nebo jenom) i v jeho normách chování.

V části IV. rozhodnutí Rada konstatovala, že předmětný pořad naplňuje znaky porušení § 32 odst. 1 písmo g) zákona Č. 231/2001 Sb., neboť:

- pořad byl zařazen do vysílání mezi 6:00 a 22:00 hod .
- pořad může ohrozit ... , postačuje tedy možnost, k faktickému ohrožení nemusí dojít
- pořad může ohrozit fyzický, psychický nebo morální vývoj - pro porušení tohoto ustanovení postačuje jedna z komponent vývoje dítěte.

Pořad může ohrozit ... vývoj dětí a mladistvých - zákon nespecifikuje blíže věk této skupiny diváků. Rada považuje za děti a mladistvé všechny osoby ve věku do 18 let. Za zvláště nebezpečný považuje Rada tento pořad právě pro děti ve věku do cca 10 let.

V daném případě má Rada za to, že pořad je způsobilý ohrozit zejména psychický, případně morální vývoj (traumatizovat děti a mladistvé a snížit jejich práh citlivosti při vnímání násilí).

V části V. rozhodnutí Rada poukázala na ust. § 60 odst. 3 písmo d) zákona č. 231/2001 Sb. a uvedla, že jsou dány všechny zákonné podmínky pro uplatnění sankce, a proto rozhodla dle tohoto ustanovení o uložení pokuty ve výši 150.000,- Kč.

Při stanovení výše pokuty byla Rada vedena následujícími úvahami:

- program Nova je plnoformátovým programem obsahující pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy, je tedy snahou provozovatele „přilákat“ k obrazovkám maximální počet diváků;
- účastník provozuje celoplošné vysílání, tj. jeho vysílání může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70 % obyvatel ČR, jedná se o provozovatele televizního vysílání s velmi vysokým podílem sledovanosti na mediálním trhu a to na jejich nejvyšších příčkách;
- Rada shledala porušení za méně závažné, proto se rozhodla udělit pokutu blíže k dolní zákonné hranici;
- při hodnocení míry zavinění, vyšla Rada ze skutečnosti, že účastník nemohl obsah pořadu sám ovlivnit, nicméně bylo na jeho rozhodnutí zařadit do vysílání tento pořad tak, aby nedošlo k porušení povinností stanovených zákonem č. 231/2001 Sb.;
- polehčující okolností shledala Rada den a čas, kdy byl pořad do vysílání zařazen;
- Rada zohlednila opakované porušení povinnosti dané § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., když účastník byl již na porušení upozorňován a sankcionován, ale nápravu nesjednal.

Došlo ke konkrétnímu porušení došlo 7. 10. 2003, Rup/69/03- odvysílání filmu „Striptýz“ a dne 11. 1. 2006, Rpo/182/05-Rup - odvysíláním upoutávky na horor „Texaský masakr motorovou pilou“ dne 24. 9. 2005 od 12,00 hod. během pořadu Volejte řediteli;

- finanční prospěch v konkrétní výši nelze prokázat, tato skutečnost neměla vliv na stanovení výše pokuty.

Žalobce uvedl v žalobě následující žalobní body:

V prvním žalobním bodu namítá, že zjištěný skutkový stav nemá dostatečnou oporu ve spisech, skutek, který je mu vytýkán, není správním deliktem a napadené rozhodnutí je pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné.

Žalobce konkrétně k tomuto žalobnímu bodu namítá, že Rada v části napadeného rozhodnutí, kde Rada vykládá neurčité pojmy, nevymezila obsah pojmu „psychický nebo-li duševní“, a přitom jde o pojem značně neurčitý, žalobce proto dovozuje, že jej bylo nutno vyložit a teprve potom zkoumat, které vytýkané scény jsou jednáním, kterým by mohlo dojít k ohrožení psychického vývoje dětí a mladistvých.

Žalobce nesouhlasí s hodnocením odvysílaného pořadu, neboť má za to, že scéna s hlavou ve schránce nebo vytahování hada z úst, případně scény z prostředí patologie jsou působivými, nemá však za to, že by toto vytýkané jednání mohlo ohrozit psychický vývoj dětí a mladistvých. Záběr na hlavu ve schránce není násilím a násilí je zde záběrem na hlavu ve schránce pouze naznačeno. Žalobce namítá, že v pořadu nezobrazuje svět těžkého zločinu.

Žalobce tvrdí, že Rada měla zjistit, zda je pořad objektivně způsobilý ohrozit psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých a nikoliv jen tvrdit, že není u všech dětí vyloučeno, že takovým pořadem by mohl být ohrožen fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Žalobce nesouhlasí ani s tím, že k traumatizujícímu zážitku postačí spatření uříznuté hlavy, kdy samotný akt nemusí být odvysílání; dle žalobce jde o pouhou spekulaci. Žalobce má za to, že nejde o zobrazení násilné scény ani brutálního výjevu, které je samoučelné, ale jde o detektivní žánr, vysílaný v pozdních večerních hodinách. V této souvislosti poukázal žalobce i na ilustrované Biblické příběhy od Ivana Olbrachta, které jsou určeny pro děti a jsou v nich naturalistické ilustrace, které obsahují uříznuté hlavy, rovněž poukázal na odvysílání předmětného dílu pořadu i v jiných státech, např. na Slovensku.

V druhém žalobním bodu shledává žalobce rozpor se zákonem v tom, že nebyl předem upozorněn na porušení zákona, kdy mu měla být ve smyslu ust. § 59 zákona č. 231/2001 Sb. dána lhůta k nápravě. Žalobce poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Rada uvedla, že žalobce byl již upozorněn na porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona a byl již také sankcionován, přesto nesjednal nápravu a povinnost opětovně porušil. Rada přitom poukázala na konkrétní porušení a to dne 7.10.2003, Rup/69/03 – odvysílání filmu „Striptýz“ a dne 11.1.2006 Rpo/182/05-Rup – odvysílání upoutávky na horor „Texaský masakr motorovou pilou“ dne 24.9.2005 od 12:00 hod během pořadů „Volejte Novu“. Žalobce s takovým upozorněním nesouhlasí.

Pokud jde o odvysílání filmu „Striptýz“, byl odvysílán dne 28.5.2003, zatímco vytýkané jednání v pořadu „Kriminálka Las Vegas“ bylo odvysíláno dne 17.5.2007, v případě upozornění na porušení zákona za odvysílání filmu „Striptýz“ bylo Radou vytýkáno, jednání – expresivní a vulgární výrazy a záběry tanečnice ve spodním prádle, lascivní pohyby, kdežto v případě „Kriminálka Las Vegas“ je vytýkáno „vizuálně expresivní scény, které vtíravě zobrazují svět těžkého zločinu a na dětského diváka mohou působit děsivě, vyvolávají v něm pocit strachu, případně při přísunu obrazu s podobnou tematikou ho mohou citově otupit“, žalobce tvrdí tedy, že zde není časová ani věcná souvislost.

Pokud jde o upoutávku na horor „Texaský masakr motorovou pilou“ namítá žalobce, že upoutávka byla vysílána 24.9.2005 a žalovaná vytýkala žalobci „vizuální a textovou složku upoutávky, která měla vyvolat pocity strachu, úzkost, hrůzy. Účinek hororových záběrů a obdobných byť sporadických prvků v textu na dětské diváky může být bezprostřední. Ve vysílacím čase sobotního poledne je nutné u televizoru předpokládat i přítomnost diváků

nejmladších věkových kategorií, kterým nemusí být pochopitelný specifický černý humor či lehce parodické jakoby odborné rozebírání typických hororových prvků.“ Žalobce v tomto případě upozorňuje, že upoutávka byla zpracována citlivě a diváci byli moderátorkou upozorňováni na to, že bude následovat upoutávka na horor, ze slov moderátorky vyplynulo, že film není vhodný pro slabší povahy.

V závěru tohoto žalobního bodu zdůraznil žalobce, že byl v legitimním očekávání, že zákon neporušil, neboť je mu známo a rovněž žalované, že např. na programu TV Prima jsou v časně odpoledních hodinách zařazovány seriály s kriminální tematikou „Sběratelé kostí“ a „Myšlenky zločince“ a rovněž na veřejnoprávní televizi minisérie „Mýty a fakta historie“.

V třetím žalobním bodu žalobce namítá, že Rada překročila při ukládání pokuty meze správního uvážení a sice, že nepostupovala podle ustanovení § 61 odst. 2 a 3 zákona č. 231/2001 Sb., neboť hodnotila některá základní kriteria jen obecně a některá nevzala v úvahu vůbec, konkrétně nevzala v úvahu typ a dosah závadného vysílání a povahu vysílaného programu. Rovněž hodnocení míry zavinění shledává žalobce nesrozumitelné a nejednoznačné, když jednak Rada tvrdí, že pořad měl žalobce zařadit tak, aby nedošlo k porušení povinnosti a jednak Rada považuje den a čas, ve kterém byl pořad do vysílání zařazen za polehčující okolnost.

S ohledem na výše uvedené navrhl žalobce závěrem, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, popř. aby od uložené pokuty jakožto zjevně nepřiměřené upustil.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 6. 5. 2008 navrhla žalovaná zamítnutí žaloby; k meritu věci a k jednotlivým žalobním námitkám uvedla následující:

K prvnímu žalobnímu bodu uvedla Rada, že má za to, že se v napadeném rozhodnutí s obsahem jednotlivých pojmů obsažených v § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. dostatečně vypořádala a pokud jde o hmotně právní posouzení, zda došlo ke správnímu deliktu vysvětlila proč od vysílání předmětného pořadu došlo k naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu.

Větu o případném přísunu pořadů s podobnou tematikou, které by mohli na dětského a mladistvého diváka působit otupujícím způsobem použila žalovaná jen jako podpůrný instrument, nikoliv jako hlavní důvod porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. Ze slovního spojení uvedeném v zákoně „by mohli ohrozit“ dovodila žalovaná, že pokud taková možnost není vyloučena u všech dětí, je legitimní sankci uložit. Žalovaná se při své správní úvaze opírá o objektivní způsobilost tohoto ohrožení.

Žalovaná má za to, že k traumatizujícímu zážitku dítěte postačí spatření uříznuté hlavy, samotný akt být od vysílán nemusí. Dítětem může otrást záběr ze světa poznamenaného těžkým zločinem. Vnímání světa těžkého zločinu může být odlišné a nemusí být nutně u všech dětí s ohledem na jejich vývoj či rodinné prostředí v kontextu pořadu negativní; již možnost ohrožení, která není vyloučena, zakládá dle žalované skutkovou podstatu porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.

Upozorňuje-li žalobce na pořady „Sběratelé kostí“ a „Myšlenky zločince“, pak Rada uvádí, že předmětem tohoto soudního řízení nejsou tyto pořady. Nadto žalovaná o nevhodnosti těchto pořadů byla informována a s provozovatelem vysílání bylo zahájeno správní řízení.

K druhému žalobnímu bodu, v němž žalobce tvrdí, že nebyl předem řádně upozorněn na porušení zákona, Rada uvedla, že v souladu s judikaturou má za to, že k naplnění účelu § 59 zákona č. 231/2001 Sb. plně postačí, pokud byl žalobce na porušení předmětné

povinnosti vymezené zákonem již upozorněn, až již při prvním porušení této povinnosti postupem dle § 59 tohoto zákona či v následných případech již zahájením řízení o uložení pokuty. Žalovaná na tyto případy, kdy se žalobci dostalo takového upozornění odkázala a tím byla její povinnost vyplývající z § 59 zákona č. 231/2001 Sb. splněna.

K třetímu žalobnímu bodu, v němž žalobce vytýká překročení správního uvážení při ukládání pokuty uvedla Rada, že má za to, že se dostatečně věnovala relevantním kritériím stanoveným v § 61 odst. 2 a 3 zákona č. 231/2001 Sb., jenž jsou rozhodující pro výši určení sankce a výsledkem je přezkoumatelná úvaha nevybočující z mezí správního uvážení. Žalovaná mj. uvedla, že snahou provozovatele je přilákat k obrazovkám maximální počet diváků a to především svým plnoformátovým programem obsahujícím pořady různých zaměření a témat; uvedené je známo žalované z její úřední činnosti.

U jednání, která se ve věci konala dne 3. července a 31. července 2008 žalobce setrval na podané žalobě, včetně všech námitek v žalobě uplatněných a žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s poukazem na obsah napadeného rozhodnutí a vyjádření ze dne 6. 5. 2008.

Soud provedl důkaz obrazově-zvukovým záznamem předmětného pořadu v části, za níž byla žalobci uložena předmětná pokuta, rozhodnutími Rady uvedenými v napadeném rozhodnutí, tj. rozhodnutí sp. zn. Rpo/182/05-Rup a rozhodnutí sp. zn. Rup/69/03 a Oznámením o zastavení správního řízení sp. zn. 2008/366/HOL/CET .

Soud zamítl provedení ostatních důkazů uvedených v žalobě pro nadbytečnost, neboť správní rozhodnutí a oznámení o zahájení správního řízení týkající se předmětné věci je součástí správního spisu předloženého žalovanou. Pro nadbytečnost soud zamítl i provedení důkazů kopiemi ilustrací Biblické příběhy, ukázkami z pořadů Sběratelé kostí, Myšlenky zločince, Mýty a fakta historie, správním spisem zn. Rpo/182/05-Rup (k důkazu bylo provedeno rozhodnutí - upozornění zn. Rpo/182/05-Rup ze dne 31. 1. 2006), zvukově-obrazovým záznamem upoutávky na „Texaský masakr motorovou pilou“, správním spisem zn. Rpo/48/03-V (k důkazu bylo provedeno rozhodnutí - upozornění zn. Rpo/69/03 ze dne 7. 10. 2003), denním přehledem sledovanosti TOP 30 slovenských televizí, Týdeníkem Televize, výpovědí Vlasty Hlaváčové, zaměstnance skladby programu, neboť nesouvisí s předmětem řízení a jejich provedení by bylo pro rozhodnutí ve věci, jehož předmětem je přezkoumání uložení pokuty za konkrétní správní delikt zcela nerozhodné.

Zástupce žalobce v závěrečné řeči poukázal na odvysílání předmětného pořadu v 21.30 hodin s tím, že v tuto hodinu nelze předpokládat, že by před obrazovkou byli diváci mladších věkových kategorií, ale v tuto hodinu zpravidla pořady televizní sledují již diváci od 15-ti let. Rada by dle žalobce uvedeným postihem v podstatě vyloučila možnost zařazovat tzv. kriminálky v tuto večerní hodinu, a to jenom z toho důvodu, že v uvedeném pořadu jsou sekvence, které mohou působit děsivě na skupinu dětí do 12-ti či resp. 10-ti let. Žalobce má za to, že tato skupina mladších dětí se již v 21.30 hodin před obrazovkou zpravidla nevyskytuje. Dále zástupce žalobce zopakoval námitku týkající se upozornění, které obsahově nekorespondují s obsahem daného vysílaného pořadu a námitku, že Rada nevyčerpala veškerá kritéria, která zákon stanoví pro uložení pokuty.

Závěrem zástupce poukázal na čl. 15 a 17 Listiny základních práv a svobod, tj. svobodu projevu a svobodu přístupu k umělecké tvorbě. Má za to, že v daném případě se jako provozovatel vysílání choval tak, aby právě mohl uspokojit starší mladistvé diváky a dospělé diváky odvysíláním pořadu s kriminální tematikou Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že skutková podstata daného správního deliktu byla naplněna, navrhl moderaci uložené pokuty.



Zástupce žalovaného v závěrečné řeči uvedl, že v daném případě byla naplněna skutková podstata deliktního jednání odvysíláním daného pořadu v době, kterou zákon výslovně vymezuje ust. § 32 a výslovně zakazuje v této době vysílat pořady určitého typu, zákon tedy neumožňuje Radě, aby hodnotila, zda je možné určitý pořad odvysílat ve vztahu např. k určité skupině osob již po 20.00 hodině apod., neboť takovéto vymezení zákon nestanoví a Rada musí zohlednit i, zda daný pořad vysílaný v konkrétní době mohl ohrozit skupinu obyvatel chráněnou zákonem. V tomto případě šlo o scény, které byly odvysílány hned na počátku daného pořadu, Rada nicméně vzhledem k době odvysílání hodnotila tuto skutečnost a to jako polehčující okolnost, resp. hodnotila skutečnost, že pořad byl odvysílán až po 21.00 hodině a hodnotila jej jako polehčující okolnost v rámci ukládání výše pokuty. Nemohla však od uložení pokuty upustit či pokutu neuložit, neboť v případě, že zjistí porušení, je povinna sankci vyvodit. Pokud jde o kritéria, která zákon stanoví pro výši pokuty, Rada v daném případě hodnotila kritéria zákonem daná, pokud jde o námitku, že žalobce nebyl upozorněn, poukazuje obecně na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu stran podávaných upozornění.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů a ve svém rozhodování vyšel ze skutkového stavu zjištěného jednak z obsahu správního spisu, jednak sám v souladu s ust. § 77 odst. 2 o.s.ř. doplnil důkazní řízení o některé důkazy, jejichž provedení navrhl žalobce, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

#### Soud při svém rozhodování vyšel z následující právní úpravy :

Podle ustanovení § 5 zákona č. 231/2001 Sb., ve znění účinném v době rozhodování, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání mimo jiné ukládá sankce podle tohoto zákona.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm c) zákona č. 231/2001 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí celoplošným vysíláním rozhlasové a televizní vysílání, které může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, podle tohoto ustanovení odst. 1 písm j) zákona č. 231/2001 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí programem záměrné časové uspořádání jednotlivých rozhlasových nebo televizních pořadů a dalších částí vysílání a v rozhlasovém vysílání i toku programových prvků v rámci jednoho vysílaného programu,

podle tohoto ustanovení odst. 1 písm. k) zákona č. 231/2001 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí plnoformátovým programem televizní program obsahující pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který není zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy,

podle tohoto ustanovení odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí pořadem obsahově souvislá, celistvá a časově ohraničená část rozhlasového nebo televizního vysílání; v rozhlasovém vysílání se pořadem rozumí i programový prvek.

podle tohoto ustanovení odst. 1 písm. y) zákona č. 231/2001 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí y) územním rozsahem vysílání v případě celoplošného vysílání celé území České republiky.

Podle ustanovení § 59 odst. 1, 3 zákona č. 231/2001 Sb. jestliže provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, upozorní jej Rada na porušení tohoto zákona a stanoví mu lhůtu k nápravě. Dojde-li k nápravě ve stanovené lhůtě, Rada sankci neuloží.

Podle ustanovení § 60 odstavec 3 písmeno d) zákona č. 231/2001 Sb. uloží Rada pokutu od 20.000,- Kč do 10.000.000,- Kč provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Jedná se o porušení jedné ze základních povinností provozovatelů vysílání, která je zakotvena v ustanovení § 32 odst.1 písmeno g) zákona.

#### Jednotlivé žalobní body posoudil soud takto:

K prvnímu žalobnímu bodu, v němž je žalobcem namítáno, že žalovaná nevyložila dostačně v napadeném rozhodnutí neurčité pojmy uvedené v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. a to zejména s poukazem na pojem „psychický nebo-li duševní“, a přitom jde o pojem značně neurčitý, soud konstatuje, že má za prokázáno, že uvedené tvrzení žalobce je v rozporu s napadeným rozhodnutím a to s následujícími důvody:

Městský soud v Praze v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženém v rozsudku ze dne 28. 7. 2005 č.j.: 5 Afs 151/2004-73 uvádí, že neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze zcela přesně právně definovat; tzn. že jejich obsah a rozsah se může měnit a často bývá podmíněn časem a místem aplikace normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se pak musí správní orgán zabývat konkrétní skutkovou podstatou i všemi ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit a to z hlediska, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit. Zákonodárce užitím neurčitých pojmů dává orgánu aplikujícímu právní předpis prostor, aby posoudil, zda konkrétní situace patří do rozsahu neurčitého pojmu či nikoliv. Současně však dbá na to, aby v zákoně byly uvedeny alespoň některé charakteristické znaky, popř. umožňuje tak učinit prováděcím předpisem.

Z napadeného rozhodnutí, konkrétně z jeho části III. pod písmenem c) jednoznačně vyplývá, že žalovaná se zabývala definováním jednotlivých neurčitých pojmů, jichž zákon č. 231/2005 Sb. ve vztahu ke správnímu řízení užívá. Žalovaná zde definovala pojmy dítě, mladiství, dále se zabývala pojmy „ohrožení fyzického, psychického a mravního vývoje“ a uvedla, že není nutno polemizovat nad obsahem slova „vývoj“ či pojmu „fyzický nebo-li tělesný“ a pojmu „psychický nebo-li duševní“, neboť se jedná o pojmy obecně známé. V případě pojmu „morální“ vyšla Rada z morálky, tedy sféry lidského jednání a chování pozorovatelného z hlediska etických hodnot, „morální“ pak Rada chápe jako soubor pravidel morálky, jimiž se řídí jednání lidí v určité společnosti; v této souvislosti poukázala Rada rovněž na pojem „dobré mravy“ jako na měřítko hodnocení konkrétních situací odpovídající obecně uznávaným pravidlům slušnosti v souladu s obecnými morálními zásadami demokratické společnosti. Pojem „možným ohrožením“ žalovaná vyložila tak, že jde o případnou, možnou odchylku od normálního (obvyklého, běžného, průměrného) vývoje jedince v důsledku shlednutí pořady či upoutávky v televizním vysílání, ke které ale fakticky nemusí dojít. Žalovaná rovněž uvedla, že její povinností je dohlížet, aby konkrétním pořadem či upoutávkou nemohla být způsobena odchylka od jedinečného vývoje osobnosti dítěte a to

jednotlivě či současně ve všech součástech jeho vývoje, tedy (bud' jenom) tělesné (a/nebo jenom) duševní jakož (také současně nebo jenom) i v jeho normách chování.

Po posouzení výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že správní orgán v daném případě dostal své interpretační povinnosti ve vztahu k neurčitým právním pojmům, jenž jsou obsaženy v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., neboť žalovaná se dostatečným způsobem zabývala interpretací neurčitých právních pojmů s ohledem na konkrétní skutkovou podstatu a to i s přihlédnutím ke všem významným aspektům v dané věci. Lze konstatovat, že žalobce nečiní sporným výklad žalované týkající se pojmů „dítě“, „mladiství“, avšak namítá, že mu chybí interpretace pojmu „psychický nebo-li duševní“.

K této výtce soud uvádí, že Rada se v části rozhodnutí, kde se věnovala výkladu jednotlivých pojmů, postavila k výkladu tohoto pojmu jako k pojmu obecně známému, tedy pojmu nevzbuzujícímu pochybnost jeho obsahu. Ve vztahu k sousloví „pořady, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých“ uvedenému v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. je zřejmé, že Rada užila k pojmu „psychický“ jeho synonymum v českém jazyce uvedla-li současně pojem „duševní“. Soud dospěl k závěru, že obsah i význam těchto pojmů, slov je pro adresáta dostatečně určitým, nevzbuzujícím pochybnosti o jeho obsahu a to zejména s ohledem na interpretaci ostatních jednotlivých v napadeném rozhodnutí vyložených neurčitých pojmů, a rovněž s ohledem na skutečnost, že soudu je z úřední činnosti známo, stejně jako oběma účastníkům, že tato námitka je vznášena žalobcem opakovaně právě proto, že žalovaná rovněž opakovaně ukládá žalobci z důvodu porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. sankci, a proto opakovaně je Radou obsah jednotlivých pojmů v tomto ustanovení žalobci vykládán (viz rozhodnutí Rady sp. zn. Rpo /145/05 ze dne 21. 12. 2005, sp. zn. Rpo /146/05 sp. zn. Rpo /147/05).

Soud uzavírá, že žalovaná uvedla správný výklad jednotlivých obecných pojmů a správně rovněž aplikovala na hypotézu obsaženou v právní normě skutkový stav.

Žalobce v tomto žalobním bodu nesouhlasí rovněž s hodnocením odvysílaného pořadu, neboť tvrdí, že scéna s hlavou ve schránce nebo vytahování hada z úst, případně scény z prostředí patologie jsou působivými, nemá však za to, že by toto vytýkané jednání mohlo ohrozit psychický vývoj dětí a mladistvých, záběr na hlavu ve schránce není násilím, které je zde záběrem na hlavu ve schránce pouze naznačeno. Žalobce namítá, že v pořadu nezobrazuje svět těžkého zločinu. Žalobce nesouhlasí ani s tím, že k traumatizujícímu zážitku postačí spatření uříznuté hlavy, kdy samotný akt nemusí být odvysílání; dle žalobce jde o pouhou spekulaci. Žalobce má za to, že nejde o zobrazení násilné scény ani brutálního výjevu, které je samoučelné, ale jde o detektivní žánr, vysílaný v pozdních večerních hodinách. V této souvislosti poukázal žalobce i na ilustrované Biblické příběhy od Ivana Olbrachta, které jsou určeny pro děti a jsou v nich naturalistické ilustrace, které obsahují uříznuté hlavy, rovněž poukázal na odvysílání předmětného dílu pořadu i v jiných státech, např. na Slovensku.

Městský soud v Praze v souladu s judikaturou tohoto soudu /rozsudek Městského soudu v Praze, č.j. 9 Ca 249/2005-27/ uvádí předně, že ochrana poskytovaná ustanovením § 32 odst.1 písm. g/ zákona o vysílání je zaměřena na vymezenou skupinu diváků (děti a mladistvé) především s ohledem na jejich věk, který nedává vždy záruku, že se dítě či mladistvý s obsahem pořadu vypořádá shodně, jako když týž pořad vnímá dospělý divák.

Podstatou této námítky je hodnocení odvysílaného pořadu z hledisek zákona č. 231/2001 Sb., které umožňuje žalované uložení pokuty za porušení konkrétních ustanovení zákona. Soud konstatuje, že součástí správního spisu je i CD-disk, na němž je předmětný pořad zachycen. Správní spis (jehož součástí je i CD-disk s předmětným pořadem) je dle

soudu dostatečným podkladem umožňujícím žalované zjistit skutečný stav věci, ostatně žalobce skutečnost, že „vytýkané scény“ jsou obsaženy v předmětném pořadu nikterak nezpochybnil, nesouhlasil však s jejich hodnocením.

K hodnocení scén, kde je zabírána schránka a v ní ležící uříznutá hlava či scéna, kdy patolog vytahuje z úst zakrvácené hlavy malého hada a žalobce namítá, že záběr na hlavu ve schránce není zobrazením násilné scény, neboť tvrdí, že násilí je zde pouze naznačeno, není samoučelné, ale jde o detektivní žánr vysílaný v pozdních večerních hodinách, není zde zobrazován svět těžkého zločinu, soud uvádí, že se shoduje s hodnocením těchto scén žalovanou a dodává, že sama skutečnost, že jde o záběr na již uříznutou hlavu ve schránce ve chvíli, kdy to divák nečeká, neznamená, že neevokuje v divákovi pocity napětí, strachu, násilí vedoucího k vraždě. K námitce, že jde o pouhou spekulaci, když Rada uvádí, že k traumatizujícímu zážitku postačí záběr uříznuté hlavy, kdy samotný akt nemusí být odvyšlán, soud uvádí, takové scény nejen, že vyvolávají dynamičnost děje, ale mohou v divákovi (a to zejména u diváků nezletilých) navozovat i pocity strachu, úzkosti či naopak agresivity. U scén odehrávajících se na patologii, kdy podrobnému zkoumání hlavy patologem asistuje kriminální fotografka, která záblesky fotoblesku dynamizuje celou sekvenci a detailní záběr jejího pohledu na hlavu vyjadřuje její nechuť při sledování ohledání hlavy, zejména v okamžiku, kdy patolog vytahuje z úst hlavy pinzetou malého hada, soud konstatuje, že zobrazení důsledků násilí i zobrazení vnímání ohledání uříznuté hlavy fotografkou je takového rázu, že působí na diváka (zejména dětského diváka) svou intenzitou negativního prožitku. Tato scéna navozuje nejen napětí, ale i pocity strachu, bezmoci nebo naopak agresivity vhodné k napodobení, neboť zejména psychika dětského diváka nedokáže v určitém věku odlišit svět reálný od světa vytvořeného na základě filmového či televizního scénáře.

Dalšími námitkami v tomto žalobním bodu brojí žalobce proti hodnocení odvyšlaného pořadu, kdy tvrdí, že Rada měla zjistit, zda je pořad objektivně způsobilý ohrozit psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých a nikoliv jen tvrdit, že není u všech dětí vyloučeno, že takovým pořadem by mohl být ohrožen fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Soud v souladu s judikaturou Městského soudu v Praze (rozsudek ze dne 3. 5. 2006 č.j. 9 Ca 28 2006, rozsudek ze dne 22. 6. 2006 č.j. 11 Ca 42/2006) uvádí, že není povinností žalované opatřovat si vždy ve všech správních řízeních s provozovateli televizního vysílání ohledně uložení pokuty za porušení zákazu zakotveného v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. znalecký posudek k prokázání toho, že daný pořad by mohl ohrozit, fyzický, psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých.

Uvedený postup, tj. přizvání znalce za účelem odborného posouzení věci, je dle názoru soudu na místě jen tehdy, pokud by na základě vysílaného pořadu ve vazbě na požadavky zákona nebylo možné učinit logické správní uvážení o takovém vlivu pořadu a šlo by o hraniční případ složitějšího správního úsudku. Jestliže v daném případě pořad obsahuje opakované scény, jejichž součástí je násilí, resp. zobrazeny důsledky násilné činnosti, které jsou v rozporu s všeobecnou morálkou, byly dle soudu důvodně založeny pochybnosti žalované o vhodnosti vysílání tohoto pořadu před 22.00 hod. z důvodů stanovených zákonem. Jak žalovaná správně uvedla, i při přisvědčení tomu, že subjektivní vnímání tohoto pořadu různými dětmi a různými mladistvými může být odlišné a nemusí být nutně u všech s ohledem na jejich vývoj či rodinné prostředí negativní, lze usuzovat na to, že je zde dána možnost (zákon výslovně používá slovní spojení „by mohly ohrozit“) takovým pořadem ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Taková možnost není u



všech dětí vyloučená, a proto úvaha o možném uložení sankce za porušení ochrany dané v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. byla v souzené věci legitimní.

Lze poukázat na rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 27.10.2005, č.j.: II ÚS 396/05, dle něhož o naplnění skutkové podstaty ohrožení psychického nebo morálního vývoje dětí je bezesbýtku oprávněn rozhodnout správní orgán a soud, aniž by bylo namístě zjišťovat jakákoliv odborná vyjádření či znalecké posudky. Soud je toho názoru, že hodnocení konkrétního předmětného pořadu, které žalovaná provedla v části III. napadeného rozhodnutí je adekvátní, soud se s ním ztotožňuje a pro stručnost na něho odkazuje.

Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, naopak rozhodnutí je přehledně uspořádáno do jednotlivých částí, které na sebe plynule navazují a žalovaná neopomenula se v něm vypořádat ani se všemi žalobcem uplatněnými námitkami, návrhy. Z obsahu napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že žalovaná nehodnotila toliko žalobcem „vytýkané scény“, ale zabývala se i předmětným pořadem ve svém celku (strana 2 – popis pořadu, 4 – hodnocení pořadu). Za této situace nelze žalované vytknout, že by předmětné rozhodnutí bylo přezkoumatelným tak jak mu z tohoto důvodu vytýká žalobce.

Jestliže žalobce měl v úmyslu předmětný pořad zařadit do programu, mohl tak učinit po 22.00 hod. Tím, že zákonodárce stanovil v době od 6.00 hod. do 22.00 hod. striktní zákaz vysílání pořadů, které by mohly ohrozit fyzický, psychický či mravní vývoj dětí či mladistvých, měl by tento zákaz být provozovateli pořadů dodržován, aby i rodiče měli možnost spolehnout se na to, že jejich děti nebudou v této době ohroženy negativními vlivy při sledování televize a to minimálně právě v tomto pevně daném časovém úseku.

Soud zohlednil skutečnost, že ochrana poskytovaná ustanovením § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. (potažmo ust. § 60 odst. 3 písm. d) téhož zákona) je zaměřena na ochranu vymezené skupiny diváků – dětí a mladistvých – především s ohledem na jejich nízký věk, který a to vzhledem k řadě okolností, nedává vždy záruku, že se dítě či mladistvý s obsahem pořadu vždy vypořádá shodně jako když je tento pořad vnímán dospělým divákem. U vysílaného pořadu se může ocitnout dítě i velmi nízkého věku, které není samo s to rozeznat podstatu pořadu, může se u obrazovky ocitnout dítě zcela náhodně, jen v okamžiku vysílání určité sekvence či vyobrazení. Mladší děti stěží porozumí souvislostem mezi jednotlivými vizuálně vnímanými scénami pořadu, nadto nemusí takový pořad vnímat jako celek. Je přitom třeba vzít ve zřetel, že televize se v dnešní době stala jedním z nejdůležitějších zdrojů informací, což má za následek, že způsoby a modely chování v ní prezentované jsou diváky (i dětskými) často přebírány a posléze bez hlubšího uvažování používány. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že předmětný pořad obsahoval prvky způsobilé ohrozit psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých a žalobce jeho odvysíláním porušil povinnosti stanovené v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., neboť odvysílal dne 17.5.2007 od 21:20 hod. na programu Nova pořad Kriminálka Las Vegas, který obsahoval scény, kde bylo zobrazeno násilí, včetně jeho důsledků a takovýto pořad může ohrozit fyzický, psychický nebo morální vývoj dětí a mladistvých. Míra ohrožení u věkově mladších dětí (dětí předškolního věku) může být vyšší než u nezletilých, kteří jsou starší 15 let, neboť tito již jsou schopni alespoň částečně vnímat vnější podněty adekvátně své věkové skupině.

Nelze zde argumentovat ani poukazem na ilustrované Biblické příběhy od Ivana Olbrachta, tím, že jsou určeny pro děti a jsou v nich naturalistické ilustrace, či poukazem na odvysílání předmětného dílu pořadu i v jiných státech, např. na Slovensku, neboť předmětem soudního přezkumu v daném řízení je individuální správní rozhodnutí, jehož předmětem je přezkum naplnění skutkové podstaty správního deliktu v konkrétní věci a uložení pokuty odpovídající danému porušení zákonného porušení dle zákona č. 231/2001 Sb., tedy zákona platného

v České republice, jímž jsou všechny správní orgány (včetně Rady) povinny se řídit a dodržovat jej.

K druhému žalobnímu bodu, v němž žalobce namítá, že nebyl upozorněn žalovanou na porušení zákona v souladu s ust. § 59 odst. 1, 2 zákona č. 231/2001 Sb., že mu nebyla tak poskytnuta možnost napravit jednání ve stanovené lhůtě, soud uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně z jeho V. části vyplývá, že účastník řízení byl ve smyslu ust. § 59 odst. 1 zák. č. 231/2001 Sb. opakovaně v minulosti upozorněn na porušování ust. § 32 odst. 1 písm. g) tohoto zákona a rovněž, že účastník řízení byl Radou za uvedené protiprávní jednání již v minulosti i sankcionován.

Tato skutečnost je ostatně soudu známa (stejně tak oběma stranám sporu) i z jeho úřední činnosti, neboť před Městským soudem v Praze byly již dříve projednávány žaloby stejného žalobce směřující proti rozhodnutí Rady za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. (např. rozhodnutí Rady sp. zn. Rpo /145/05 ze dne 21. 12. 2005, sp. zn. Rpo /146/05 sp. zn. Rpo /147/05, Rpo/148/05, Rpo/149/05). Soud proto nemá pochybností, že účastník řízení byl v minulosti již těmito rozhodnutími opakovaně sankcionován, potažmo upozorňován na porušování zákona, k němuž docházelo tím, že do vysílání zařadil v době od 6.00 hod. do 22.00 hod. pořady, které mohly ohrozit psychický nebo morální vývoj dětí a mladistvých.

Ve shodě se svou dosavadní judikaturou (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7.6.2002, č.j. 28 Ca 81/2001-28) má soud za to, že podmínka předchozího upozornění, zakotvená v ustanovení § 59 odst. 1 a 3 zákona č. 231/2001 Sb., je splněna tehdy, byl-li provozovatel vysílání žalovanou upozorněn na porušení téže povinnosti stanovené zákonem bez ohledu na to, kdy k porušení této povinnosti došlo. Rozhodující tedy je, že žalobce byl na porušení totožné povinnosti stanovené zákonem již v minulosti upozorněn, a bylo jeho povinností s okamžitou platností pro futuro zabezpečit, aby takové pořady v době, kdy je to zákonem zakázáno, do vysílání zařazovány nebyly. Ze znění ustanovení § 59 odst. 1, 3 zákona č. 231/2001 Sb. rozhodně nevyplývá povinnost žalované opakovaně upozorňovat provozovatele vysílání na porušování těchto zákonných povinností a stanovovat mu lhůtu k nápravě vždy ve vztahu k jednotlivému pořadu, jehož odvysíláním nově došlo k porušení zákazu zakotveného v ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Pokud by před uložením pokuty musela žalovaná upozornit provozovatele vysílání na to, že již odvysílaným pořadem porušil zákon a stanovit mu lhůtu k nápravě, znamenalo by to ve svém důsledku, že za již odvysílaný pořad by nebylo možno pokutu uložit, respektive by bylo možno ji uložit jen v případě, že by došlo k opakovanému vysílání téhož pořadu. Tím by sledovaný cíl ochrany dětí a mladistvých vytčený ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona nebyl naplněn a oprávnění žalované ukládat pokutu za porušení zákona zcela postrádalo smysl.

Ani žalobcův poukaz na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Rada uvedla, že žalobce byl již upozorněn na porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona a byl již také sankcionován, přesto nesjednal nápravu a povinnost opětovně porušil, přičemž označila za konkrétní porušení dne 7.10.2003, Rup/69/03 – odvysílání filmu „Striptýz“ a dne 11.1.2006 Rpo/182/05-Rup – odvysílání upoutávky na horor „Texaský masakr motorovou pilou“ dne 24.9.2005 od 12:00 hod během pořadů „Volejte Novu“, nemohl změnit výše uvedený závěr soudu.

Soud provedl důkaz těmito „Upozorněními“ a konstatuje, že smysl těchto „upozornění“ tj. předání informace o tom, že provozovatel porušuje povinnosti dané zákonem a že mu v tomto případě hrozí sankce, byl i u těchto „upozornění“ naplněn.

S ohledem na výše uvedené proto nemůže obstát ani závěrečná námitka obsažená v tomto žalobním bodu, a sice, že žalobce byl v legitimním očekávání, že zákon neporušil, neboť je mu známo a rovněž žalované, že např. na programu TV Prima jsou v časně odpoledních

hodinách zařazovány seriály s kriminální tematikou „Sběratelé kostí“ a „Myšlenky zločince“ apod. Vysílání obdobného typu pořadu ještě neznamená, že lze i u jiných pořadů stejného zaměření automaticky předpokládat, že je lze vysílat, aniž by je Rada podrobila konkrétnímu posouzení, tj. zkoumala zda u konkrétních pořadů nebylo porušeno ust. § 32 odst. písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.

V třetím žalobním bodu namítá žalobce, že žalovaná při stanovení výše pokuty nepřihlédla ke všem kritériím uvedeným v zákoně v ust. § 61 zákona č. 231/2001 Sb.

Podle ust. § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb. uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání pokutu od 20.000,- Kč do 10.000.000,- Kč zařazuje-li do vysílání od 6.00 hod. do 22.00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický, nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Podle ust. § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. stanoví Rada výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závažného vysílání a k výši případného finančního prospěchu.

K těmto námitkám lze z napadeného rozhodnutí konstatovat, že žalovaná se při stanovení výše pokuty zabývala (v části V. rozhodnutí) skutečnostmi, které jsou v tomto rozsudku uvedeny na straně 5.

Při hodnocení programu žalovaná uvedla, že Nova je plnoformátovým programem obsahující pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který je zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy, je tedy snahou provozovatele „přilákat“ k obrazovkám maximální počet diváků, postavení provozovatele vysílání na mediálním trhu hodnotila Rada tak, že se jedná o provozovatele televizního vysílání s velmi vysokým podílem sledovanosti na mediálním trhu a to na jejich nejvyšších příčkách. Ohledně kritéria závažnosti věci Rada uvedla, že shledala porušení za méně závažné, proto se rozhodla udělit pokutu blíže k dolní zákonné hranici. Při hodnocení míry zavinění, vyšla Rada ze skutečnosti, že účastník nemohl obsah pořadu sám ovlivnit, nicméně bylo na jeho rozhodnutí zařadit do vysílání tento pořad tak, aby nedošlo k porušení povinností stanovených zákonem č. 231/2001 Sb. Rozsah vysílání byl žalovanou rovněž posouzen, když uvedla, že účastník provozuje celoplošné vysílání. Jak vyplývá ze zákonné definice územního rozsahu vysílání uvedené znamená u celoplošného vysílání celé území ČR. Ohledně kritéria typu vysílání soud konstatuje, že Rada se jím výslovně nezabývala, toliko v úvodu odůvodnění uvedla, že se jedná o díl z amerického cyklu Kriminálka Las Vegas, který je vysílán na programu Nova pravidelně ve čtvrtek. Dosah vysílání byl posouzen, když Rada uvedla, že vysílání může přijímat alespoň 70 % obyvatel ČR. Dále Rada za polehčující okolnost shledala den a čas, kdy byl pořad do vysílání zařazen. Dále Rada zohlednila rovněž, že účastník povinnosti dané § 32 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona porušil opakovaně, i když byl za jejich porušení již sankcionován, ale nápravu nesjednal. Závěrem Rada konstatovala, že finanční prospěch v konkrétní výši nelze prokázat, a tato skutečnost neměla vliv na stanovení výše pokuty.

Na základě výše uvedených úvah stanovila žalovaná výši pokuty ve výši 150.000,- Kč.

Do hodnocení kritéria závažnosti se promítla skutečnost, že Rada jako polehčující okolnost shledala čas, kdy byl pořad do vysílání zařazen (tj. od 21,20 hod.), a proto shledala porušení za méně závažné. Soud je toho názoru, že ačkoliv hodnocení kritérií typ vysílání a finančního



prospěchu v odůvodnění chybí, nejde o natolik významný nedostatek odůvodnění, který by byl sto přivodit v důsledku zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost právní úvahy jako celku. Žalovaná byť nedostála plně své povinnosti hodnotit všechna zákonem daná kritéria, zaměřila se a splnila svou povinnost hodnocení kritérií, které měly v daném případě klíčový význam při posouzení odůvodněnosti uložení pokuty.

Soud proto dospěl k závěru, že výše uvedené hodnocení kritérií ust. § 61 odst. 2 a 3 zákona č. 231/2001 Sb., byť je provedeno velmi stručným a ne zcela vyčerpávajícím způsobem, ob stojí a není namístě napadené rozhodnutí pro ne zcela pregnantní odůvodnění rušit a to již vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná se snažila vzít zřetel jak okolnosti, které dle jejího posouzení byly přítěžující (opakované porušení § 32 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona) tak současně i okolnosti „tzv. polehčující“, a sice, den a čas, kdy byl pořad do vysílání zařazen. Rada rovněž konstatovala, že finanční prospěch účastníka nebyl prokázán, a proto uvedla, že toto kritérium nemá vliv na stanovení výše pokuty, což de facto znamená, že Rada tedy finanční prospěch účastníka řízení při stanovení výše pokuty vůbec nehodnotila, tedy ani v jeho neprospěch. Takovéto hodnocení dle soudu svědčí o snaze žalované posoudit výši pokuty co možná nejobjektivněji a nejúplněji.

Nebot' žalobce navrhl v žalobě, aby soud od uložené pokuty za správní delikt jakožto zjevně nepřiměřené upustil, zabýval se soud i tím, zda je namístě v daném případě nahradit správní uvážení správního orgánu užitím moderačního práva soudu.

Jak již judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.11.2005, sp.zn.: 1 As 30/2004-82, takový zásah do uvážení správního orgánu je zásahem dovoleným, umožněným soudem ustanovením § 78 odst. 2 s.ř.s., kde soud se chová jako správní orgán a může zasáhnout do výše trestu jako by jej uděloval sám. Tím, že trest soud sníží či od něj upustí, nezpochybňuje závěr správního orgánu o tom, že žalobce porušil zákon a dopustil se správního deliktu.

Městský soud v Praze dospěl v daném případě k závěru, že uložená pokuta ve výši 150.000,- Kč není pokutou zjevně nepřiměřenou, nýbrž pokutou, která odpovídá danému porušení zákona i zákonnému rozpětí stanovenému v ust. § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., dle něhož lze uložit za skutkovou podstatu správního deliktu, kterého se žalobce dopustil pokutu v rozmezí od 20.000,- Kč až do výše 10.000.000,- Kč a která znamená uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby. Možnost moderace soudu znamená výjimku z jinak toliko kasační kontroly soudu a byla by proto na místě, pokud by pokuta ve výši 150.000,- Kč byla zjevně nepřiměřenou. V daném případě soud s poukazem na hodnocení pořadu dle jednotlivých zákonných kritérií (viz strana 15 rozsudku) má za to, že uložená pokuta nepochybně zjevně nepřiměřenou není, nejenže byla uložena při dolní hranici zákonné sazby, ale správní orgán při jejím uložení zohlednil i polehčující okolnost, a sice, že pořad byl odvysílán v čase, kdy lze předpokládat porušení předmětného zákonného ustanovení pouze u nezletilých, nikoli nejmenších dětí, naopak skutečnost opakování porušení daného ustanovení se do výše pokuty nijak výrazně nepromítla..

Závěr o přiměřenosti uložené pokuty nemohl vyvrátit ani soudem provedený důkaz Oznámením o zastavení správního řízení ve věci vedené Radou pod sp. zn. 2008/366/HOL/CET, jímž chtěl žalobce upozornit na skutečnost, že v jiném případě Rada řízení ohledně porušení téhož ustanovení zastavila. Z provedeného důkazu vyplývá, že rozhodnutí Rady se týkalo porušení žalobce v jiném pořadu, v němž mu byly vytýkány akty násilí. Soud je naopak toho názoru, že tento důkaz dokládá skutečnost, že Rada nepostupuje při ukládání pokut za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. mechanicky



bez přihlídnutí ke konkrétním okolnostem každé jednotlivé věci a přistupuje k ukládání pokut s ohledem na individualitu každé věci a po právu zkoumá zda došlo k porušení citovaného ustanovení.

Je namístě zdůraznit, že výše sankce za protiprávní jednání musí mít i preventivní charakter a to předně ve vztahu k žalobci a musí tak s sebou nést přiměřeně citelný zásah do jeho majetkové sféry, aby byl veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je vázán a to zejména zákona č. 231/2001 Sb. Preventivní úlohu musí uložená sankce pak mít rovněž ve vztahu i ke všem ostatním subjektům pohybujícím se na daném trhu.

Soud pro úplnost k poukazu žalobce (vznesenému až u ústního jednání před soudem) na čl. 15 a 17 Listiny základních práv a svobod, tj. svobodu projevu a svobodu přístupu k umělecké tvorbě, uvádí, že Rada uložením pokuty nemohla do těchto práv nijak zasáhnout, když uložení pokuty je vázáno v ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. toliko na omezení po určitý časový úsek a to ve vazbě na ochranu dětí a nezletilých; je tedy povinností provozovatele televizní licence respektovat zákonné omezení v tomto ustanovení, nemusí však přitom omezovat svobodu projevu či svobodný přístup k tvorbě.

Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl Městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. podanou žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Za situace, kdy žalobce neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému správnímu orgánu náklady řízení před soudem podle obsahu spisu nad rámec běžných činností nevznikly.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat ve lhůtě dvou (2) týdnů po doručení rozhodnutí kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím soudu zdejšího, a to ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 31. července 2008

Mgr. Jana Brothánková, v.r.  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Pekárková

